

СТАНОВИЩЕ

От проф. д-р Минко Стоев Хаджийски

За д-р Миглена Кръстева Кръстева - Иванова

Участник в конкурс за придобиване на академична длъжност „Доцент” в професионално направление 3.2. Психология (Патопсихология Невропсихология, Диференциална психология), област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, обявен в Обявен в Държавен вестник, и Ректорска заповед №4/13.01.21г., за нуждите на ВСУ „Черноризец Храбър”-Варна.

1. Данни за конкурса

Конкурсът за професор по професионално направление 3.2. Психология (Патопсихология Невропсихология, Диференциална психология), област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки, е за нуждите на Катедра „ Психология“ при Юридически факултет на ВСУ „Черноризец Храбър”.

В конкурса участва един кандидат и са спазени всички изисквания по Закона за развитието на академичния състав и ПЗРАС. По процедурата не се констатира нередности.

2. Данни за кандидата.

Д-р Миглена Кръстева Кръстева - Иванова е родена на 23.01.1967г. Висше образование по медицина завършва през 1993г. в МУ- Варна. През 1995г. специализира „Обща медицина“, а 2007 година придобива образователно квалификационна степен „Магистър“ по психология в програмата „Психология и психопатология на развитието“ Придобива образователно научна степен „Доктор“ след успешна защита на дисертация

на тема „Когнитивни нарушения в модела на възприемане на света и себе си при юноши с проблемно поведение“.

Д-р Миглена Кръстева-Иванова има множество допълнителни квалификации и специализирани обучения, удостоверени със съответните сертификати, предимно в когнитивно-поведенческата област, но и такива свързани с приложението на клинично-психологически инструменти в психотерапевтичната и консултативна практика.

Професионалната и дейност започва 1993г. като лекар в различни терапевтични и социални институции, а от 2002 г. се свързва с ВСУ „Черноризец Храбър“, където успешно съчетава, клиничната, преподавателска и научно-изследователска работа.

3. Описание на научните трудове.

В конкурса за доцент участва с 2 монографии, 1 студия и 11 статии в рецензирани издания. Като обем и в съдържателно отношение към тематиката на обявения конкурс, те напълно съответстват на заявката за доцент по психология.

Първата, представена в списъка монография „Нашите „чужди“ деца с подзаглавие „Мултимодален /интегративен/ модел за психологично консултиране на юноши с дезадаптивно поведение“ е значително произведение с теоретично и практико-приложно значение. Няколко неща мога да отбележа, когато аргументирам неговата стойност. Първото е нейното насочване към юношите, които традиционно са труден обект по много причини. Основните детерминанти на дезадаптивно поведение са подсказани в първата глава на монографията и после обяснени с водещи теории за терапия и психологическо консултиране. Съществено достойнство на представения труд е диференцираното на психологическата помощ и

търсене на специфичен подход при юношите. Макар и отдавна лансиран от К.Роджърс, акцентът на „силните“ страни и потенциалите на клиента е оригинален, защото е алтернатива на алопатическия, медицински модел. Намирам този подход за принос за нашата теория и практика, където дефицитът от оригинални текстове е очевиден. Предлаганият мултимодален модел за психологическо консултиране е издържан в духа на систематичната еkleктика и научен прагматизъм. Той съчетава индивидуалната и групова работа с отчитане на външните влияния, факт който често се пренебрегва.

Втората монография, представена за рецензиране е „Първичното интервю в индивидуалната психологична практика“ е заявена като първа книга от поредицата «Пропедевтика на психологичното консултиране на деца и юноши». Същата показва трайния интерес на авторката към консултативната психология и нейното приложение. Целта, която си поставя е колкото скромна, толкова и значима за практиката, а именно „да представи по достъпен начин на начинаещите специалисти основните и специфичните моменти в началото на консултативния процес.“ Като се позовава на водещите постижения в чуждестранната теория и собствения опит в психологическото консултиране, д-р Кръстева описва един разгърнат модел на първоначален терапевтичен и консултативен алианс с клиенти деца, юноши и техните родители. За всеки, който е работил в тази сфера на психологическата помощ е пределно ясно, колко трудно и важно за ефекта е правилното насочване на процеса в самото му начало. За съжаление в „класическите“ произведения на „големите имена“, много малко се срещат описани практически и технологични аспекти на работа или ясни рекомендации, особено при подобна клиентела. При д-р Кръстева интервюирането, като процес е разгледано детайлно, последователно, като са дадени насоки за неговото провеждане. Намирам за ценно в теоретичен и

практически план разграничаването на психологичната корекция, психологичното консултиране и психотерапия, които заедно с интервюирането, често се употребяват синонимно в дискурса на психологическата помощ, но имат своите различни акценти. Включването на кризисното помагане е важен момент, който допълва съдържателната стойност на труда.

Студията „Подходи и техники за психологично консултиране при ПТСР“, написана в съавторство с двама доказани специалисти в клиничната и консултативната психология, се насочва към специфичен начин за психологическа помощ на клиенти при които подобно невротично разстройство не е често срещано. Идеята, че терапевтичното въздействие при тях е възможно и по-ефективно ако бъде съчетано с възпитателен елемент, допълва успешно един консултативен модел.

Статиите, които кандидатката е публикувала обхващат широка проблематика на психологическото консултиране и неговото прилагане при различни разстройства на детската психика и поведение. Определен научен и практически интерес и дори новост представляват проблемите, свързани с генетическата предразположеност на аномалното развитие, невропсихологическият компонент или причина на отклоненото поведение, прилагането на психологическо консултиране при аутизъм, елективен мутизъм, тикови разстройства и общо разстройство на развитието. Специално бих желал да отбележа оценката на метафората, като начин за постигане на „лесен инсайт“, въпрос отдавна дискутиран, но често подценяван в текстовете и обучението на психолози. Също така намирам за иновативна идеята да се въведе в употреба и по-важно в консултативната теория, терминът патопсихология. Неговата основа, която разглежда отклонението по-близко до

нормалната психодинамика е в хармония с консултативната същност за психологическа помощ извън нозологичната рамка, която изкушава психолозите да повтарят медицинския модел на терапия.

Като цяло творчеството на д-р Кръстева-Иванова е богато и разнообразно в контекста на търсене на причините за човешката (в частност детско-юношеската) психична проблематика от позиция на различни теоретични школи и концепции и предлагане на адекватни подходи на психологическа помощ, които тя лансира без да натрапва. Това определено е принос в развитието на психологическата терапия и консултиране, които въпреки практическото им използване все още страдат от теоретична и методическа недостатъчност, съобразно нашата реалност и нужди.

4. Преподавателска дейност

Нямам информация и преки впечатления от аудиторната ангажираност и изява на кандидатката, но държа да отбележа нейната дейност, вкл. със студенти в Цетнъра за психологическо консултиране към ВСУ „Черноризец храбър”, която е адекватна на нейната научна и практическа насоченост.

4. Заключение

Въз основа на гореизложеното считам, че д-р Миглена Кръстева Кръстева - Иванова напълно отговаря на условията за заемане на академичната длъжност „доцент” в област на висше образование „ Социални, стопански и правни науки”, професионално направление 3.2 Психология (патопсихология невропсихология, диференциална психология) и предлагам на уважаемото жури нейното избиране.

12.02.2021 г.

ПОДПИС :

В.Търново

/проф.д-р М.Хаджийски/